

§ 4.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Hrubý m. p.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Hrubý v. r.

172.

**Kundmachung des Ministers
für Land- und Forstwirtschaft
vom 8. Mai 1942,**

betreffend Selbstversorger in landwirtschaftlichen Erzeugnissen.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft verlautbart auf Grund des § 11 der Regierungsverordnung vom 18. September 1939, Slg. Nr. 206, betreffend die Ermächtigung des Ministeriums für Landwirtschaft zur Regelung des Wirtschaftens mit gewissen Lebens- und Futtermitteln, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 21. November 1940, Slg. Nr. 414:

§ 1.

Selbstversorger in landwirtschaftlichen Erzeugnissen im Sinne des § 10 der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 29. September 1939, Slg. Nr. 210, womit die allgemeinen Grundsätze zur Regelung des Wirtschaftens mit Lebens- und Futtermitteln bestimmt werden, sind:

Gruppe A.

1. Inhaber landwirtschaftlicher Betriebe, auch diejenigen, die zwar nicht ihren ständigen Wohnsitz auf dem Betrieb haben, jedoch selbst in vollem Umfang die Verantwortung für die Führung des Betriebes tragen. Juristische Personen (Gemeinden, Stiftungen, Gesellschaften, Genossenschaften, Erbgemeinschaften u. ä.), die Inhaber landwirtschaftlicher Betriebe sind, sind nicht als Selbstversorger anzusehen;

2. Naturalberechtigte

a) landwirtschaftliche Angestellte, soweit sie unmittelbar im landwirtschaftlichen Betrieb beschäftigt sind und nicht vorwiegend Kanzleiarbeiten verrichten,

b) ständige Arbeiter (Gesinde, Deputanten, Melker, Gärtner, Handwerker u. dgl.), die bei einem landwirtschaftlichen Betrieb in festem Lohnverhältnis stehen,

**Vyhláška
ministra zemědělství a lesnictví
ze dne 8. května 1942
o samozásobitelích zemědělskými výrobky.**

Ministr zemědělství a lesnictví vyhláší podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivými, ve znění vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 414 Sb.:

§ 1.

Samozásobiteli zemědělskými výrobky ve smyslu § 10 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 210 Sb., kterou se stanoví všeobecné zásady pro úpravu hospodaření potravinami a krmivými, jsou:

Skupina A.

1. Majitelé (t. j. vlastníci a jiní uživatelé, pokud na zemědělských podnicích hospodaří, a pachtýři) zemědělských podniků, též ti, kteří sice nemají stálé bydliště v podniku, avšak zodpovídají sami v plném rozsahu za chod podniku. Právnícké osoby (obce, nadace, společnosti, společenstva, dědická společenstva a pod.), které jsou majiteli zemědělských podniků, nepovažují se za samozásobitele;

2. osoby, které jsou oprávněny k odběru naturálií:

a) zemědělství zaměstnanci ve vyšších službách, pokud jsou zaměstnání přímo v zemědělském podniku a nekonají převážně kancelářské práce,

b) stálí dělníci (čeledi, deputátníci, dojiči, zahradníci, řemeslníci a pod.), kteří jsou zaměstnání v zemědělském podniku v pevném mzdovém poměru,

c) Saisonarbeiter während der Dauer ihrer Beschäftigung in landwirtschaftlichen Betrieben,

d) in der Forst- oder Teichwirtschaft dauernd beschäftigte Personen, falls die Erzeugnisse in einem mit der Forst- oder Teichwirtschaft unmittelbar und örtlich verbundenen landwirtschaftlichen Betrieb gewonnen werden,

soweit die unter lit. a) bis d) genannten Personen das Arbeitsentgelt oder einen Teil desselben in Naturalien beziehen oder im Betriebe beköstigt werden,

e) Ausgedinger, soweit sie das Ausgedinge in Naturalien beziehen, jedoch nur wenn sie ihren Wohnsitz in der Gemeinde haben, in der der landwirtschaftliche Betrieb, von dem sie die Naturalien beziehen, liegt;

3. die Haushaltsmitglieder der unter 1 und 2 genannten Personen, soweit sie in deren Haushalt beköstigt werden und in der Landwirtschaft oder im Haushalt hauptberuflich tätig sind. Kinder unter 14 Jahren und solche, die sich noch in der Ausbildung (Schule oder Lehre) befinden, sowie nicht mehr arbeitsfähige alte Leute und Invaliden können jedoch stets als Selbstversorger angesehen werden. Diese Haushaltsmitglieder werden als Selbstversorger nur dann anerkannt, wenn sie mindestens während einer ganzen Versorgungsperiode dem Haushalt angehören werden.

Gruppe B.

Personen, die nicht unter Gruppe A fallen, aber zur Eigenversorgung

a) mit Brotgetreide Roggen oder Weizen anbauen,

b) mit Fleisch und Fett Schweine halten,

c) mit Fleisch Schafe halten,

d) mit Milch Kühe halten,

sowie ihre Haushaltsmitglieder, soweit sie in deren Haushalt beköstigt werden.

Gruppe C.

Krankenhäuser, Klöster und sonstige Anstalten, die zur Versorgung ihrer Haushaltsmitglieder Roggen oder Weizen anbauen oder Schweine, Schafe oder Kühe halten und von der Bezirksbehörde gemäß § 10, Abs. 2, der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung Slg. Nr. 210/1939 als Selbstversorger anerkannt sind.

§ 2.

Selbstversorger können aus der Selbstversorgung auf eigenen Antrag ausscheiden oder nach besonderen Weisungen des Ministeriums

c) sezonní dělníci po dobu jejich zaměstnání v zemědělských podnicích,

d) osoby trvale zaměstnané při lesním nebo rybníčním hospodářství, získávají-li se výrobky v zemědělském podniku, spojeném přímo a místně s lesním nebo rybníčním hospodářstvím,

pokud osoby jmenované pod písm. a) až d) dostávají plat (mzdu) nebo jeho část v naturáliích nebo stravují-li se v podniku,

e) výměnkáři, pokud dostávají výměnek v naturáliích, avšak jen, mají-li bydliště v obci, ve které leží zemědělský podnik, od něhož naturálie dostávají;

3. členové domácnosti osob uvedených pod 1. a 2., pokud se v jejich domácnosti stravují, a pokud jejich hlavním povoláním je zemědělství nebo domácnost. Děti pod 14 let a ty, které chodí ještě do škol nebo jsou v učení, jakož i práce neschopní staří lidé a invalidé, mohou se však vždy považovati za samozásobitele. Tito členové domácnosti mohou se však uznati za samozásobitele jen tehdy, budou-li příslušníky domácnosti alespoň jedno celé zásobovací období.

Skupina B.

Osoby, které nespádají do skupiny A, avšak k vlastnímu samozásobování

a) chlebovým obilím pěstují žito nebo pšenici,

b) masem a tuky chovají vepře,

c) masem chovají skopový brav ovčí,

d) mlékem drží krávy,

jakož i členové jejich domácnosti, pokud se v jejich domácnosti stravují.

Skupina C.

Nemocnice, kláštery a jiné ústavy, které k zásobování členů svých domácností pěstují žito nebo pšenici anebo chovají vepře, skopový brav ovčí nebo krávy, a které jsou okresními úřady uznány podle § 10, odst. 2 vyhlášky předsedy vlády č. 210/1939 Sb. za samozásobitele.

§ 2.

Samozásobitelé mohou se na vlastní návrh dáti ze samozásobování vyloučiti anebo mohou býti vyloučeni podle zvláštních pokynů minis-

für Land- und Forstwirtschaft ausgeschlossen werden; in diesem Falle erhalten sie die ihnen zustehenden Lebensmittelkarten.

§ 3.

Selbstversorger erhalten die Lebensmittelkarten für die Lebensmittel, die sie nicht selbst erzeugen oder die nicht aus den von ihnen gewonnenen Erzeugnissen hergestellt werden, soweit nicht andere Bestimmungen erlassen werden.

§ 4.

(1) Naturalleistungen, die wegen entgegenstehender Bestimmungen nicht erfüllt werden können, sind in Geld zu vergüten.

(2) Vertragliche Naturalleistungen in landwirtschaftlichen Erzeugnissen dürfen den Naturalbezugsberechtigten höchstens bis zu der Menge erfüllt werden, die diese Naturalbezugsberechtigten samt den Haushaltsmitgliedern als Selbstversorger verbrauchen dürfen.

§ 5.

Die im § 1, Gruppe C, genannten Selbstversorger können von den selbst gewonnenen landwirtschaftlichen Erzeugnissen nur die Menge verbrauchen, die sie, falls sie nicht Selbstversorger wären, auf die ihnen zustehenden Lebensmittelkarten beziehen könnten. Soweit einzelne Selbstversorger dieser Gruppe Anspruch auf zusätzliche Lebensmittelkarten haben, erhalten sie sie wie die gewöhnlichen Verbraucher.

§ 6.

Verbraucher, die auf Grund der Bestimmungen dieser Kundmachung nicht mehr als Selbstversorger anerkannt werden, treten aus der Selbstversorgung in Getreide mit dem letzten Tag der Verbrauchszeit, für die die Mahlbeurteilung ausgestellt wurde, bei Hauschlachtungen an dem Tage aus, der für die Dauer der Selbstversorgung errechnet wurde.

§ 7.

(1) Die Selbstversorger in Getreide erhalten keine Brotkarten; vor der Ausgabe sind von ihren Nahrungsmittelkarten die zum Bezug von Nahrungsmitteln berechtigenden Abschnitte abzutrennen.

(2) Selbstversorger in Getreide dürfen höchstens 13 kg Brotgetreide (Weizen und Roggen zusammen) für eine Person und für 4 Wochen verbrauchen. Statt 1 kg Weizen oder Roggen darf 1.25 kg Gerste oder Mais oder 1.5 kg Hirse oder Buchweizen oder Hafer verbraucht

terstva zemědělství a lesnictví; v tomto případě dostanou lístky na potraviny, které jim náležejí.

§ 3.

Pokud nebudou vydána jiná ustanovení, dostanou samozásobitelé lístky na potraviny na ty potraviny, které sami nevyrábějí anebo které se nevyrábějí z výrobků jimi získaných.

§ 4.

(1) Naturální dávky, které pro odporující ustanovení nemohou být plněny, jest zaplatiti v penězích.

(2) Smluvní naturální dávky zemědělských výrobků smějí být plněny oprávněným k odběru naturálií nejvýše do množství, které tito oprávnění k odběru naturálií s členy domácnosti smějí spotřebovati jako samozásobitelé.

§ 5.

Samozásobitelé jmenovaní v § 1, skupina C mohou spotřebovati ze zemědělských výrobků, které sami získali, jen ono množství, které by mohli odebrati na lístky na potraviny jim náležející, kdyby nebyli samozásobiteli. Pokud mají jednotliví samozásobitelé této skupiny nárok na přídavkové lístky na potraviny, dostanou je jako obyčejní spotřebitelé.

§ 6.

Spotřebitelé, kteří podle ustanovení této výhlášky se již neuznávají za samozásobitele, vystupují ze samozásobování obilím posledním dnem spotřební doby, na kterou bylo vydáno mlecí povolení, při domácích porážkách tím dnem, který byl vypočten pro dobu samozásobování.

§ 7.

(1) Samozásobitelé obilím nedostanou lístky na chléb; z jejich lístků na poživatiny se před výdejem oddělí ústřížky, které opravňují k odběru poživatin.

(2) Samozásobitelé obilím smějí spotřebovati nanejvýše 13 kg chlebového obilí (pšenice a žita dohromady) pro jednu osobu a čtyři týdny. Místo 1 kg pšenice nebo žita smí se spotřebovati 1.25 kg ječmene nebo kukuřice nebo 1.5 kg prosa nebo pohanky nebo ovsá.

werden. Der Böhmischemährische Verband für die Getreidewirtschaft erläßt nähere Vorschriften über die Vermahlung dieses Getreides.

(3) Der Selbstversorger in Getreide, der Roggen in nicht ausreichender Menge, wohl aber Weizen zur Deckung seiner Verbrauchsration besitzt, kann Roggen bis zur Höchstmengung von 7 kg für eine Person und 4 Wochen gegen die gleiche Weizenmenge beim Kommissionär der Privilegierten Getreidegesellschaft eintauschen.

(4) Der Selbstversorger, der keinen Weizen, wohl aber Roggen zur Deckung seiner Verbrauchsration besitzt, kann bei einem Kommissionär der Privilegierten Getreidegesellschaft höchstens 2.5 kg Weizen je Person und 4 Wochen gegen die gleiche Roggenmenge eintauschen.

(5) Die Bedingungen für den Umtausch sowie die Verrechnungsweise wird die Privilegierte Getreidegesellschaft mit Zustimmung des Böhmischemährischen Verbandes für die Getreidewirtschaft festlegen.

§ 8.

(1) Selbstversorger in Schweinefleisch und Schweinefett erhalten keine Fleischkarten; vor der Ausgabe sind von ihren Fettkarten die zum Bezug von Schweinefett und Kunstspeisefetten berechtigenden Bestellscheine und Abschnitte abzutrennen.

(2) Selbstversorger in Schweinefleisch und Schweinefett dürfen je Person und Woche 1 kg verbrauchen, wobei Fleisch und Fett zusammen gerechnet wird. Sie dürfen nur soviel Schweine schlachten, daß sie einen Vorrat für höchstens 10 Versorgungsperioden erhalten.

(3) Jede Hausschlachtung eines Schweines muß vor der Schlachtung von der Gemeinde genehmigt werden. Die Genehmigung ist schriftlich zu beantragen. Die Hausschlachtung muß binnen 3 Tagen nach der Genehmigung erfolgen. Die Hausschlachtung darf von der Gemeinde nur genehmigt werden, wenn der Antragsteller das Schwein mindestens 3 Monate gehalten und gefüttert hat. Die Gemeinde berechnet von dem nach Abzug der abzuliefernden Fettmenge verbleibenden Restgewicht die Dauer der Selbstversorgung.

§ 9.

(1) Selbstversorger in Milch erhalten keine Milchkarten und keine zum Bezug von Butter berechtigenden Bestellscheine und Abschnitte der Fettkarten.

Českomoravský svaz pro hospodaření obilím vydá bližší předpisy o semilání tohoto obilí.

(3) Samozásobitel obilím, který nemá žito v dostatečném množství, avšak má pšenici ke krytí své spotřební dávky, může žito v nejvyšším množství 7 kg pro jednu osobu a čtyři týdny získati výměnou za stejné množství pšenice u komisionáře Výsadní obilní společnosti.

(4) Samozásobitel, který nemá pšenici, avšak má žito ke krytí své spotřební dávky, může u komisionáře Výsadní obilní společnosti vyměnit nanejvýše 2.5 kg pšenice na osobu a 4 týdny za stejné množství žita.

(5) Podmínky pro výměnu a způsob vyúčtování stanoví Výsadní obilní společnost se souhlasem Českomoravského svazu pro hospodaření obilím.

§ 8.

(1) Samozásobitelé vepřovým masem a vepřovým sádlem nedostanou lístky na maso; z jejich lístků na tuky se před výdejem oddělí objednáací lístky a ústřížky, které opravňují k odběru vepřového sádla a umělých tuků.

(2) Samozásobitelé vepřovým masem a vepřovým sádlem smějí spotřebovati na osobu a týden 1 kg vepřového masa a sádla, při čemž maso a tuk se počítá dohromady. Smějí poraziti jen tolik vepřů, aby jim vznikla zásoba nejvýše na 10 zásobovacích období.

(3) Každá domácí porážka vepře musí býti obci před porážkou schválena. O schválení budíž žádáno písemně. Domáci porážka musí se státi do tří dnů po schválení. Obec smí schváliti domácí porážku jen tehdy, držel-li a krmil-li navrhovatel vepře nejméně 3 měsíce. Po odečtení množství tuku, jež má býti odvedeno, vypočítá obec ze zbytku váhy samozásobitelskou dobu.

§ 9.

(1) Samozásobitelé mlékem nedostanou lístky na mléko a objednáací lístky a ústřížky lístků na tuky, které opravňují k odběru másla.

(2) Selbstversorger in Milch dürfen $\frac{1}{2}$ l Milch je Tag und Person verbrauchen. Die gesamte übrige Milch einschließlich der von Selbstversorgern gegebenenfalls nicht verbrauchten Rationen hat der Selbstversorger, soweit nichts anderes bestimmt ist:

a) in den Sammelgebieten, in denen die Ablieferungspflicht von Milch an die Molke-reien eingeführt ist, an die zuständige Molke-rei (Sammelstelle) abzuführen. Von der gelieferten Milch mit einem Fettgehalt von 3.5 oder mehr v. H. erhält der Selbstversorger 70 g Butter wöchentlich. Bei niedrigerem Fettgehalt wird die Butterzuteilung nach den vom Böhmischem-Mährischem Verband für Milch und Fette bekanntgegebenen Richtlinien gesenkt und bei einem Fettgehalt unter 2.7 v. H. gesperrt. Die Butterzuteilung für den einzelnen Milchlieferer darf keinesfalls 80 v. H. der gesamten in Milch von ihm abgeführten Fettmenge übersteigen;

b) in den Sammelgebieten mit Landbutter-ablieferungspflicht zu Landbutter zu ver-arbeiten und die gewonnene Butter an die zuständige Molkerei (Landbutterdistrikts-sammelstelle) abzuführen, wobei er höchstens 70 g je Woche und Selbstversorger in Milch für den eigenen Verbrauch behalten darf.

§ 10.

(1) Die Bestimmungen der Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 23. November 1939, Slg. Nr. 278, betreffend die Festsetzung von Verbrauchsrationen für Selbstversorger, in der Fassung der sie abän-dernden und ergänzenden Kundmachungen des Vorsitzenden der Regierung und des Ministers für Landwirtschaft, beziehungs-weise des Ministers für Land- und Forstwirt-schaft, werden aufgehoben.

Ferner werden aufgehoben:

die Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 23. Dezember 1939, Slg. Nr. 14 v. J. 1940, womit gewisse Vorschriften über die Verbrauchsrationen der Selbstver-sorger abgeändert und ergänzt werden,

die Kundmachung des Ministers für Land-wirtschaft vom 13. September 1940, Slg. Nr. 298, betreffend die Regelung der Haus-schlachtungen von Schweinen, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Land-wirtschaft vom 6. März 1941, Slg. Nr. 107,

der § 3 der Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 22. Mai 1941, Slg. Nr. 197, betreffend die Fleischration und die Bestimmung eines zweiten fleischlosen Tages.

(2) Samozásobitelé mlékem směji spotřebo-vati $\frac{1}{2}$ l mléka na den a na osobu. Všechno ostatní mléko včetně mléka, z dávek samo-zásobitelem případně nespotřebovaných, je samozásobitel povinen, pokud není jinak stanoveno:

a) ve sběrných obvodech, ve kterých je za-vedena povinná dodávka mléka do mlékáren, odvésti do příslušné mlékárny (sběrný). Z dodaného mléka o tučnosti 3.5% a větší obdrží samozásobitel 70 g másla týdně. Při nižší tučnosti se přiděl másla sníží podle směrnic vydaných Českomoravským svazem pro mléko a tuky a při tučnosti dodaného mléka pod 2.7% se másto nevydává. Množství másla vydaného jednotlivé osobě odvádějící mléko nesmí v žádném případě činiti více než 80% celkového množství tuku, které dodala v mléce;

b) ve sběrných obvodech s povinnou do-dávkou selského másla zpracovati na selské másto a získané másto odvésti do příslušné mlékárny (obvodové sběrný selského másla), při čemž si smí ponechat pro vlastní spotřebu na týden a samozásobitele mlékem nejvýše 70 g másla.

§ 10.

(1) Ustanovení vyhlášky předsedy vlády ze dne 23. listopadu 1939, č. 278 Sb., kterou se stanoví spotřební dávky samozásobitelů, ve znění vyhlášek předsedy vlády a ministra zemědělství případně ministra zemědělství a lesnictví ji měnících a doplňujících se zrušují.

Dále se zrušují:

vyhláška předsedy vlády ze dne 23. prosince 1939, č. 14 z roku 1940 Sb., kterou se mění a doplňují některé předpisy o spotřebních dáv-kách samozásobitelů,

vyhláška ministra zemědělství ze dne 13. září 1940, č. 298 Sb., o úpravě domácích po-rážek vepřů, ve znění vyhlášky ministra země-dělství ze dne 6. března 1941, č. 107 Sb.,

§ 3 vyhlášky ministra zemědělství ze dne 22. května 1941, č. 197 Sb., o dávce masa a o určení druhého bezmasého dne.

(2) Unberührt bleiben:

die Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung vom 6. März 1940, Slg. Nr. 107, betreffend die Regelung des Verbrauches von Ziegenmilch,

die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 5. Juli 1941, Slg. Nr. 266, betreffend die Regelung der Hausschlachtungen von Schafen, in der Fassung der Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 9. Februar 1942, Slg. Nr. 61,

die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 17. September 1941, Slg. Nr. 333, betreffend die Regelung des Verbrauches von Speisehülsenfrüchten für die Selbstversorger,

die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 7. November 1941, Slg. Nr. 383, betreffend die Zuckerzuteilung an die Rübenanbauer aus der Ernte 1941/1942,

die Kundmachung des Ministers für Land- und Forstwirtschaft vom 30. März 1942, Slg. Nr. 108, betreffend die Wiedereinführung der Eierkarte 19.

(3) Soweit in den im Absatz 2 genannten Kundmachungen die Kundmachung des Vorsitzenden der Regierung Slg. Nr. 278/1939 angeführt ist, tritt an ihre Stelle die Zitierung dieser Kundmachung.

§ 11.

Übertretungen der Bestimmungen dieser Kundmachung werden gemäß § 9 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 206/1939 bestraft.

§ 12.

Diese Kundmachung tritt mit dem 11. Mai 1942 in Kraft.

Hrubý m. p.

(2) Nedotčeny zůstávají:

vyhláška předsedy vlády ze dne 6. března 1940, č. 107 Sb., o úpravě spotřeby koziho mléka,

vyhláška ministra zemědělství ze dne 5. července 1941, č. 266 Sb., o úpravě domácích porážek skopového bravu ovčího, ve znění vyhlášky ministra zemědělství a lesnictví ze dne 9. února 1942, č. 61 Sb.,

vyhláška ministra zemědělství ze dne 17. září 1941, č. 333 Sb., o úpravě spotřeby jedlých luštěnin pro samozásobitele,

vyhláška ministra zemědělství ze dne 7. listopadu 1941, č. 383 Sb., o přidělu cukru pěstitelům řepy ze sklizně 1941/1942,

vyhláška ministra zemědělství a lesnictví ze dne 30. března 1942, č. 108 Sb., o opětném zavedení lístku na vejce 19.

(3) Pokud ve vyhláškách jmenovaných v odstavci 2 je uvedena vyhláška předsedy vlády č. 278/1939 Sb., nastupuje na její místo citace této vyhlášky.

§ 11.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 vl. nař. č. 206/1939 Sb.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 11. května 1942.

Hrubý v. r.